

דָּבָר אַחַר וּדְרוֹר כֵּן לָהּ, דָּא יוֹבְלָא, דְּכָתִיב (ויקרא
 כה י) וּקְרֵאתֶם דְּרוֹר. כֵּן לָהּ בְּחֻמְתָּא
 עֵילָאָה. צְפוֹר וּדְרוֹר, דָּא לְעֵילָא, וְדָא לְתַתָּא. אֲשֶׁר
 שָׁתָה אֶפְרוֹחִיתָ, מֵאֵן. הֵאֵי דְרוֹר, שְׁנַת הַחַמִּישִׁים,
 דְּאֶפִּיקַת מִינָהּ שִׁית אֶפְרוֹחִין, וְהֵאֵי צְפוֹר.

אֵינִין אֶפְרוֹחִין, תִּיאוּבְתָא דִּילְהוֹן, לְגוּ תִּירֵי
 מִדְּבַחְן, מִזְבַּח הַפְּנִימִי, וּמִזְבַּח הַחִיצוֹן.
 נָטְלוּ מִמִּזְבַּח הַפְּנִימִי, וַיִּהְיוּ לְמִזְבַּח הַחִיצוֹן. מִלְּפִי
 וְאֵלֵהִי, מִלְּפִי: דָּא מִזְבַּח הַחִיצוֹן. וְאֵלֵהִי: דָּא
 מִזְבַּח הַפְּנִימִי.

מִזְבַּח הַחִיצוֹן, תִּיאוּבְתִיָּה תְדִיר לְגַבִּי מִזְבַּח
 הַפְּנִימִי, וְלַעוֹלָם לָא שְׂכִיךְ מִלְּזַמְרָא
 בְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבַתְהוֹן, הֵדָא הוּא דְכָתִיב, שִׁיר הַשִּׁירִים
 אֲשֶׁר לְשַׁלְמָה.

לשון הקודש

החיצוֹן. נָטְלוּ מִן הַמִּזְבַּח הַפְּנִימִי וְנָתְנוּ
 לְמִזְבַּח הַחִיצוֹן. מִלְּפִי וְאֵלֵהִי, מִלְּפִי - זֶה
 הַמִּזְבַּח הַחִיצוֹן, וְאֵלֵהִי - זֶה הַמִּזְבַּח
 הַפְּנִימִי.

הַמִּזְבַּח הַחִיצוֹן תִּמִּיד תִּשׁוּקְתוּ לְמִזְבַּח
 הַפְּנִימִי, וְלַעוֹלָם אֵינִי שׁוֹכֵךְ מִלְּזַמְרָא
 בְּשִׁירוֹת וְתוֹשְׁבַחוֹת. זֶהוּ שְׂכָתוֹב שִׁיר
 הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשַׁלְמָה.

דָּבָר אַחַר, (שם פד) וּדְרוֹר כֵּן לָהּ - זֶה
 הַיּוֹבֵל, שְׂכָתוֹב וּקְרֵאתֶם דְּרוֹר. כֵּן לָהּ -
 בְּחֻמְתָּהּ הָעֵלְיוֹנָה. צְפוֹר וּדְרוֹר, זֶה
 לְמַעַלָּה וְזֶה לְמַטָּה. אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרוֹחִיתָ,
 מִי? הַדְּרוֹר הוּא שְׁנַת הַחַמִּישִׁים, שְׁמוּצִיָּאָה
 מִמֶּנָּה שְׂשָׂה אֶפְרוֹחִים וְהַצְפוֹר הוּא.

אוֹתָם הָאֶפְרוֹחִים, תִּשׁוּקְתֶם לְתוֹךְ שְׁנֵי
 הַמִּזְבְּחוֹת, הַמִּזְבַּח הַפְּנִימִי וְהַמִּזְבַּח

כָּל זְמַן שֶׁהֵנָּה דוֹלֵק עַל הַפְּתִילָה, וְהַפְּתִילָה
 בְּתִיקוּנָהּ, הָאֹר מְאִיר וְצַח, וְהַכֹּל נִהְיֶינָה
 מִמֶּנּוּ. וְכֹל זְמַן שֶׁהַפְּתִילָה נֶעְדְּרַת, וְהַשֶּׁמֶן חָסַר
 מִן הַפְּתִילָה, הָאֹר נִסְתַּלֵּק, וְאִין מִי שְׂיֹדַע בְּאוֹתוֹ
 אֹר כְּלוּם.

כָּךְ, כָּל זְמַן שֶׁיִּשְׂרָאֵל הָיוּ מְתוֹקְנִים וּמְסוֹרְגָלִים
 בְּפְתִילָה זוֹ, אֹר שֶׁל מַעְלָה הִיְתָה דוֹלֵקֶת
 עֲלֵיהֶם, וְאוֹמְרַת שִׁירָה, וְאִינוּ מִשְׁתַּבְּךְ לְעוֹלָם.
 בְּדוּגְמַת הָאֹר עַל הַפְּתִילָה, שְׂאִינוּ מִשְׁתַּבְּךְ לְעוֹלָם,
 לִנְגַד מַעְלָה. וְאוֹתוֹ הַשִּׁיר הוּא הַמְּעוֹלָה שֶׁבַּשִּׁירִים,
 קֹדֶשׁ קְדָשִׁים. נֶעְדְּרַת הַפְּתִילָה, כְּבִיכּוֹל נֶעְדְּרַת הָאֹר,
 וְנִסְתַּלֵּק, וְאִין מִי שְׂיֹדַע בּוֹ.

וּשְׁלֹמֹה צוֹנֵחַ וְאוֹמֵר, (קהלת יב א-ז) וְזָכַר אֶת בּוֹרְאֵךְ
 בַּיָּמִי בַחֲזוֹרְתֶיךָ. הֵיחָ מִתְתַּקֵּן וּמְסוֹרְגָל

לשון הקודש

כָּל זְמַן שֶׁהֵנָּה דוֹלֵק עַל הַפְּתִילָה, וְהַפְּתִילָה בְּתִיקוּנָהּ, הָאֹר מְאִיר וְצַח, וְהַכֹּל נִהְיֶינָה מִמֶּנּוּ. וְכֹל זְמַן שֶׁהַפְּתִילָה נֶעְדְּרַת וְהַשֶּׁמֶן חָסַר מִן הַפְּתִילָה, הָאֹר נִסְתַּלֵּק, וְאִין מִי שְׂיֹדַע בְּאוֹתוֹ הָאֹר כְּלוּם.

כָּךְ, כָּל זְמַן שֶׁיִּשְׂרָאֵל הָיוּ מְתוֹקְנִים וּמְסוֹרְגָלִים בְּפְתִילָה זוֹ, אֹר שֶׁל מַעְלָה הִיְתָה דוֹלֵקֶת עֲלֵיהֶם, וְאוֹמְרַת שִׁירָה, וְזָכַר אֶת בּוֹרְאֵךְ בַּיָּמִי בַחֲזוֹרְתֶיךָ. הֵיחָ מִתְתַּקֵּן וּמְסוֹרְגָל עֲצֻמָּה בְּמַצּוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים

עֲצָמְךָ בְּמִצּוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, בְּיָמֵי בְּחֹרוֹתֶיךָ,
בְּזִמְנֵן שֶׁהִמְאֹרֵךְ הָהוּא לֹוֹהֵב בַּפֶּתִילָה.

דָּבָר אַחֵר עַל הָאֹרֵךְ הָהוּא בְּזִמְנֵן שֶׁהִפְתִּילָה
מִתּוֹקֶנֶת אָמַר לְנֶגֶד אוֹתוֹ הָאֹרֵךְ, וְזָכַר אֶת
בוֹרְאֵיךָ. הַתְּעוֹרֵר (דף עה ע"ב) לְנֶגֶד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּשִׁיר וְתְעוֹרֵר הָאֵהָבָה.

עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי הַרְעָה, בְּזִמְנֵן שֶׁהִלְבְּנָה
מִתְמַעֲטָת, וְתִשְׁלֹוֹט הַרְעָה, וְהַיָּמִים שָׁלָה הֵם
יָמִים שְׂאִין בָּהֶם חֶפְזִין. עַד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשֹׁךְ
הַשֶּׁמֶשׁ, זֶה נִהָר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן, דְּכָתִיב (בראשית ב
ו) וְנִהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן. דְּכָתִיב בּוֹ, (איוב יד יא) וְנִהָר יַחֲרַב
וְיִבֵּשׁ. וְהָאֹרֵךְ, זֶה הָאֹרֵךְ שֶׁבָּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְנִתְעַטַּף בּוֹ, וְהוּא יְמִינוֹ. הֵדָא הוּא דְכָתִיב, (איכה ב
ג) הַשֵּׁיב אַחֲרַי יְמִינוֹ.

לשון הקודש

שֶׁהִלְבְּנָה מִתְמַעֲטָת וְתִשְׁלֹוֹט הַרְעָה,
וְהַיָּמִים שָׁלָה הֵם יָמִים שְׂאִין בָּהֶם חֶפְזִין.
עַד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשֹׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ - זֶה נִהָר
הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן, שְׂכָתוֹב (בראשית ב) וְנִהָר יוֹצֵא
מֵעֵדֶן, שְׂכָתוֹב בּוֹ (איוב יד) וְנִהָר יַחֲרַב
וְיִבֵּשׁ. וְהָאֹרֵךְ - זֶה הָאֹרֵךְ שֶׁבָּרָא הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְנִתְעַטַּף בּוֹ, וְהוּא יְמִינוֹ. זֶהוּ
שְׂכָתוֹב (איכה ב) הַשֵּׁיב אַחֲרַי יְמִינוֹ.

בְּיָמֵי בְּחֹרוֹתֶיךָ, בְּזִמְנֵן שֶׁהִמְאֹרֵךְ הָהוּא
לֹוֹהֵב בַּפֶּתִילָה.
דָּבָר אַחֵר, עַל הָאֹרֵךְ הָהוּא בְּזִמְנֵן
שֶׁהִפְתִּילָה מִתּוֹקֶנֶת, אָמַר לְנֶגֶד אוֹתוֹ
הָאֹרֵךְ וְזָכַר אֶת בוֹרְאֵיךָ. הַתְּעוֹרֵר לְנֶגֶד
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁיר וְתְעוֹרֵר
הָאֵהָבָה.
עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי הַרְעָה (שם) - בְּזִמְנֵן

וְהִירָתָּה, הוּא הַיָּם הַמִּתְמַלֵּא מֵאוֹתוֹ נָהָר. הִדָּא
 הוּא דְכָתִיב, (איוב יד יא) אָזְלוּ מִיָּם מִנִּי יָם
 וְנָהָר יִחַרַב וַיִּבֶשׁ. וְהַכּוֹכְבִים, אֵלֹהֵי שְׁנַיִם עָשָׂר
 מִזְלוֹת הַיְדוּעִים לָהּ. וְשָׁבוּ הָעֵבִים, אֵלֹהֵי שְׁרֵי אוֹמוֹת
 הָעוֹלָם. אַחַר הַגָּשָׁם, אַחַר בְּכִיַתָּן שֶׁל מְלֶאכֵי
 הַשָּׁרֵת. דְכָתִיב, (ישעיה לג ז) מְלֶאכֵי שְׁלוֹם מֵרַ יִבְכְּיוּן.

בַּיּוֹם שִׁזְעוּ שׁוֹמְרֵי הַבַּיִת, אֵלֹהֵי שׁוֹמְרֵי הַחֹמוֹת.
 דְכָתִיב (שם סב ו) עַל חֹמוֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם
 הַפְקַדְתִּי שׁוֹמְרֵים. וְהִתְעַנּוּתוֹ אֲנִשֵּׁי הַחֵיל, אֵלֹהֵי
 שְׂשִׁים גְבוּרִים סָבִיב לָהּ. וּבָטְלוּ הַטַּחְנוֹת, אֵלֹהֵי
 אוֹכְלֵי הַקָּרְבָּנוֹת. כִּי מַעֲטוֹ כְּנִפֵי הַחַיּוֹת. וְחָשְׁכוּ
 הָרְאוֹת בְּאֶרְבוֹת, אֵלֹהֵי (זכריה ד י) עֵינַי ה'
 הַמְּשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ, וְהֵם שִׁבְעָה עֵינַי ה'.

לשון הקודש

שׁוֹמְרֵי הַחֹמוֹת, שְׁכָתוּב (ישעיה סב) עַל
 חֹמוֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם הַפְקַדְתִּי שׁוֹמְרֵים.
 וְהִתְעַנּוּתוֹ אֲנִשֵּׁי הַחֵיל - אֵלֹהֵי שְׂשִׁים
 גְבוּרִים סָבִיב לָהּ. וּבָטְלוּ הַטַּחְנוֹת - אֵלֹהֵי
 הֵם אוֹכְלֵי הַקָּרְבָּנוֹת. כִּי מַעֲטוֹ - כְּנִפֵי
 הַחַיּוֹת. וְחָשְׁכוּ הָרְאוֹת בְּאֶרְבוֹת - אֵלֹהֵי
 הֵם (זכריה ד) עֵינַי ה' הִפְּהָ מְשׁוֹטְטִים בְּכָל
 הָאָרֶץ, וְהֵם שִׁבְעָה עֵינַי ה'.

וְהִירָתָּה - הוּא הַיָּם הַמִּתְמַלֵּא מֵאוֹתוֹ
 נָהָר. וְהוּא שְׁכָתוּב (איוב יד) אָזְלוּ מִיָּם מִנִּי יָם
 וְנָהָר יִחַרַב וַיִּבֶשׁ. וְהַכּוֹכְבִים - אֵלֹהֵי שְׁנַיִם
 עָשָׂר מִזְלוֹת הַיְדוּעִים לָהּ. וְשָׁבוּ הָעֵבִים -
 אֵלֹהֵי שְׁרֵי אוֹמוֹת הָעוֹלָם. אַחַר הַגָּשָׁם -
 אַחַר בְּכִיַתָּן שֶׁל מְלֶאכֵי הַשָּׁרֵת, שְׁכָתוּב
 מְלֶאכֵי שְׁלוֹם מֵרַ יִבְכְּיוּן.
 בַּיּוֹם שִׁזְעוּ שׁוֹמְרֵי הַבַּיִת (קהלת יב) - אֵלֹהֵי

וּסְגְרוּ דְלַתִּים בְּשׁוֹק, אֵלֹוּ הֵם הַשְּׁעָרִים שְׁכוּלָם
 נִנְעָלוּ, זֹלַתִּי שְׁעָרֵי דְמַעוֹת שְׁלֵא נִנְעָלוּ.
 בְּשֹׁפֵל קוֹל הַטַּחְנָה, סוֹכֵת דָּוָד, שֶׁנִּפְלָה וְנִשְׁפָּלָה
 לְעֶפֶר, וְקוֹלָה שְׁהִיְתָה מְשׁוֹרְרָה תָּמִיד בְּשִׁיר
 הָאֶהְבָּה שֹׁפֵל. וַיִּשְׁחֹו כָּל בְּנוֹת הַשִּׁיר, הֵם
 הַמְּלָאכִים הַנְּחַלְקִים בְּמִשְׁמְרוֹתָם עַל הַשִּׁיר, מֵהֶם,
 מְשׁוֹרְרִים בַּיּוֹם, וּמֵהֶם מִשְׁמְרוֹת מְשׁוֹרְרִים בַּלַּיְלָה.

גַּם מִגְבוּהַ יִירָאוּ, כִּי גְבוּהַ מֵעַל גְּבוּהַ שֹׁמֵר. וְשׁוֹמֵר
 זֶה מְזוּהָ, וּמִקְבֵּל זֶה מְזוּהָ, בְּנִעְיָמָה וּבְקִדּוּשָׁה.
 וּבְחֶרֶבֶן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, יֵצְתָה מְאָרָה, וְדִין חֶזֶק מְצוּי
 לְפָנָיו. וְגְבוּהַ יִירָא מִגְבוּהַ וּמִדִּינוּ.

וְחַתְּחַתִּים בְּדֶרֶךְ, כְּתִיב (ישעיה מג טז) תְּנוֹתָן בָּיִם
 דֶּרֶךְ וּבְמִים עֲזִים נְתִיבָה. וּבְאוֹתוֹ
 דֶּרֶךְ, הִיָּה יוֹרֵד וּבֵא הַטַּל מֵרֵאשׁוֹ שֶׁל הַקִּדּוּשׁ

 לשון הקודש

מְשׁוֹרְרִים בַּלַּיְלָה.

גַּם מִגְבוּהַ יִירָאוּ, (קהלת ה) כִּי גְבוּהַ מֵעַל גְּבוּהַ
 שֹׁמֵר. וְשׁוֹמֵר זֶה מְזוּהָ, וּמִקְבֵּל זֶה מְזוּהָ
 בְּנִעְיָמָה וּבְקִדּוּשָׁה. וּבְחֶרֶבֶן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 יֵצְתָה מְאָרָה, וְדִין חֶזֶק מְצוּי לְפָנָיו. וְגְבוּהַ
 יִירָא מִגְבוּהַ וּמִדִּינוּ.

וְחַתְּחַתִּים בְּדֶרֶךְ, כְּתוּב (ישעיה מג) תְּנוֹתָן
 בָּיִם דֶּרֶךְ וּבְמִים עֲזִים נְתִיבָה. וּבְאוֹתוֹ

וּסְגְרוּ דְלַתִּים בְּשׁוֹק – אֵלֹוּ הֵם הַשְּׁעָרִים
 שְׁכוּלָם נִנְעָלוּ, זֹלַתִּי שְׁעָרֵי דְמַעוֹת שְׁלֵא
 נִנְעָלוּ. בְּשֹׁפֵל קוֹל הַטַּחְנָה – סוֹכֵת דָּוָד,
 שֶׁנִּפְלָה וְנִשְׁפָּלָה לְעֶפֶר, וְקוֹלָה שְׁהִיְתָה
 מְשׁוֹרְרָה תָּמִיד בְּשִׁיר הָאֶהְבָּה – שֹׁפֵל.
 וַיִּשְׁחֹו כָּל בְּנוֹת הַשִּׁיר – הֵם הַמְּלָאכִים
 הַנְּחַלְקִים בְּמִשְׁמְרוֹתָם עַל הַשִּׁיר. מֵהֶם
 מְשׁוֹרְרִים בַּיּוֹם, וּמֵהֶם מִשְׁמְרוֹת

בְּרוּךְ הוּא, וְכָל שְׂמֵחָה, וְכָל טוֹב, וְכָל רְצוֹן, בְּאוֹתוֹ
 הַדֶּרֶךְ הַזֶּה בָּא. וּבְחֶרְבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, תִּבְרִיחוּ עַל
 תִּבְרִיחוּ בְּאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ נִמְצָא, וְכָל רוֹגְזָא וְאִימְתָנִי
 וְתִקְיָא וְדִינָא, בְּהַהוּא דְּרֶךְ הַזֶּה.

וַיִּנְאֵץ הַשָּׂקֵד, כְּמָה דְּאֵת אָמֵר, (דניאל ט יד) וַיִּשְׂקֵד
 ה' עַל הָרְעָה. וּכְתִיב (ירמיה א יא) מִקֵּל שָׂקֵד
 אֲנִי רוֹאֶה. וְצִמִּיתַת הַשָּׂקֵד אֶחָד וְעֶשְׂרִים יוֹם. כֶּךָ
 מִשְׁבְּעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז, עַד תִּשְׁעָה בְּאָב. וּמִיּוֹם
 שֶׁהַשָּׂקֵד מִצִּיץ, הִפְרַח אֵין מוֹצִיא פְּרִי, עַד עֶשְׂרִים
 וְאֶחָד יוֹם.

וַיִּסְתַּבֵּל הַחֲגֹב, יוֹתֵן הַסֶּבֶל עַל שְׂכָמוֹ שֶׁל בֵּית
 דָּוִד. וְתִפְרַח הָאֲבִיּוֹנָה, זוֹ עֲבוּדַת בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ לְמַטָּה. וְצוּחִין בְּנֵי נֶשֶׂא, וְלֹא מִתְעַנּוּן.
 מֵאֵי טַעֲמָא, כִּי הוֹלֵךְ הָאָדָם אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ,

לשון הקודש

וְעֶשְׂרִים יוֹם. כֶּךָ מִשְׁבְּעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז עַד
 תִּשְׁעָה בְּאָב. וּמִיּוֹם שֶׁהַשָּׂקֵד מִצִּיץ,
 הִפְרַח אֵין מוֹצִיא פְּרִי, עַד עֶשְׂרִים וְאֶחָד
 יוֹם.

וַיִּסְתַּבֵּל הַחֲגֹב – יוֹתֵן הַסֶּבֶל עַל שְׂכָמוֹ
 שֶׁל בֵּית דָּוִד. וְתִפְרַח הָאֲבִיּוֹנָה – זוֹ עֲבוּדַת
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמַטָּה. וְצוּחִים בְּנֵי הָאָדָם
 וְאֵינֶם נִעְנִיבִים. מָה הַטַּעַם? כִּי הוֹלֵךְ הָאָדָם
 אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ. מִסְתַּלֵּק הַכְּבוֹד לְמַעְלָה

דֶּרֶךְ הַזֶּה יוֹרֵד, וְכֹא הַטַּל מֵרֹאשׁוֹ שֶׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל שְׂמֵחָה וְכָל טוֹב
 וְכָל רְצוֹן, בְּאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ הַזֶּה בָּא. וּבְחֶרְבֵן
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שָׂבַר עַל שָׂבַר בְּאוֹתוֹ
 הַדֶּרֶךְ נִמְצָא, וְכָל רֹגְזָא וְאִימּוֹת וְתַקְוָה וְדִין
 הָיוּ בְּאוֹתָהּ הַדֶּרֶךְ.

וַיִּנְאֵץ הַשָּׂקֵד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דניאל ט)
 וַיִּשְׂקֵד ה' עַל הָרְעָה. וּכְתוּב (ירמיה א) מִקֵּל
 שָׂקֵד אֲנִי רוֹאֶה. וְצִמִּיתַת הַשָּׂקֵד אֶחָד

מִסְתַּלַּק הַכְּבוֹד לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וְאֵינוֹן צְוֹוֹחִין וְלִית
 מֵאֵן דִּישְׁנַח בְּחוּ. בְּגִין דְּאִיהוּ אֶסְתַּלַּק לְבֵית עוֹלְמוֹ
 דְּנַפְק מִיְנִיה. וְעַל דָּא אֲשַׁתְּבַח מְאֹרָה, וּבִישׁ, וּמְוֹת,
 וּמְאֹרְעוֹת רְעוֹת בְּעוֹלָם. וְסַפְדִּין וְצוֹוֹחִין בְּכָל יוֹמָא.
 דְּכַתִּיב, (ירמיה ט כ) פִּי עָלָה מוֹת בַּחֲלוּנֵינוּ.

עַד אֲשֶׁר לֹא יִרְתַּק חֶבֶל הַכֶּסֶף, חוּט שֶׁל חֶסֶד
 שֶׁנִּמְשָׁךְ מִלְּמַעַלָּה לְמַטָּה. וְתָרִץ גִּלְת הַזְּהָב,
 דְּאִיהִי גִחְתָּא בְּתֵהוּא חוּט. נְשִׁבֵר הַחוּט, נָפַל
 הַגִּלְתָּה. וְתִשְׁבֵּר פֶּד עַל הַמְּבוּע, שֶׁהַתּוֹרָה נִשְׁתַּבְּחָה
 בְּגִלְוֹתָא, וְאוֹתוֹ הַמְּשָׁאֵב, יוֹפִיא"ל (וי"א יפ"י"ה) הַיֶּשֶׁר,
 לֹא שָׂאֵב מִמְעַן הַתּוֹרָה, וּבְגִי אָדָם נְבוֹכִים בַּהּ.

וְנָרִץ הַגִּלְגָּל אֶל הַבוּר, וּמִלְּאָךְ הַמְּשֻׁחִית נִיתֵן לוֹ
 רְשׁוֹת לְחַבֵּל בְּכָל יוֹם. וַיֵּשֶׁב הָעֶפְרַיִם עַל
 הָאָרֶץ בְּשִׁחְיָה, וַיְכַלּוּ כָּל הַנְּשָׁמוֹת, וְהָעוֹלָם יִכְלָה,

לשון הקודש

וְתָרִץ גִּלְת הַזְּהָב – שֶׁהִיא יוֹרֶדֶת בְּאוֹתוֹ
 הַחוּט. נְשִׁבֵר הַחוּט, נָפַל הַגִּלְתָּה. וְתִשְׁבֵּר
 פֶּד עַל הַמְּבוּע – שֶׁהַתּוֹרָה נִשְׁתַּבְּחָה
 בְּגִלְוֹתָא, וְאוֹתוֹ הַמְּשָׁאֵב, יוֹפִיא"ל (וי"א
 יפ"י"ה) הַיֶּשֶׁר, לֹא שָׂאֵב מִמְעַן הַתּוֹרָה,
 וּבְגִי אָדָם נְבוֹכִים בַּהּ.

וְנָרִץ הַגִּלְגָּל אֶל הַבוּר, וּמִלְּאָךְ הַמְּשֻׁחִית
 נִתֵּן לוֹ רְשׁוֹת לְחַבֵּל בְּכָל יוֹם. וַיֵּשֶׁב

לְמַעַלָּה, וְהֵם צְוֹוֹחִים וְאֵין מִי שִׁישְׁגִיחַ
 בָּהֶם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא הַסְתַּלַּק לְבֵית עוֹלְמוֹ
 שֶׁמִּמֶּנּוּ יֵצֵא. וְעַל זֶה נִמְצְאוֹת הַמְּאֹרָה,
 וְרַע, וּמְוֹת, וּמְאֹרְעוֹת רְעוֹת בְּעוֹלָם,
 וְסַפְדִּים וְצוֹוֹחִים בְּכָל יוֹם, שֶׁכְּתוּב (שם ט)
 פִּי עָלָה מוֹת בַּחֲלוּנֵינוּ.

עַד אֲשֶׁר לֹא יִרְתַּק חֶבֶל הַכֶּסֶף (קהלת יג) –
 חוּט שֶׁל חֶסֶד שֶׁנִּמְשָׁךְ מִלְּמַעַלָּה לְמַטָּה.

וְהֶעֱפָר שֶׁהַכֹּל נִהְיָ מִמֶּנּוּ, יָשׁוּב כְּבִתְחִלָּה, וַיְהִי
הָעוֹלָם חָרַב בְּשָׂהֳיָה. וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר נִתְּנָה, וַיִּתְחַדֵּשׁ הָעוֹלָם כְּבִתְחִלָּה. וּבְאוֹתוֹ זְמַן
כְּתִיב, (דניאל יב ב) וְרַבִּים מִיָּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפְרָא יִקְיָצוּ.
אֲתָא ר' עֲזַרְיָה וְרַבִּי מְרוֹנוֹס, וּנְשָׁקוּהוּ בְּרִישִׁיָּה.
קָרָא עֲלֵיהֶם, (משלי יח טו) לֵב נָבוֹן יִקְנֶה דַעַת וְאֵזֶן
חֲכָמִים תִּבְקֹשׁ דַּעַת.

פָּתַח וְאָמַר שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה, זָפָא
דָּרָא דִּי חֲכָמָתָא דְלַעִילָא שְׂרִיא בְּגוּיָה.
בְּשַׁעֲתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא הוּי בְּעֵי לְגַלְאָה
בְּאַרְעָא, מַה דְלֵא אֲתַגְלִי לְמַלְאֲכֵי עֵילָאִי. וּמַאי
אִיהוּ, רִזִּין דְחֲכָמָתָא דְשָׂמָא גְלִיפָא עֵילָאָה. דְשִׁמְחָן
קְדִישִׁין לָא אֲתַמְסְרוּ לֹזֶן, וְאֲתַמְסְרוּ לְחַפְיָמִין
בְּאַרְעָא. בְּהָהוּא שַׁעֲתָא, מְשַׁבְּחָן וְאָמְרִין, (תהלים ח

לשון הקודש

חכמים תבקש דעת.
פָּתַח וְאָמַר, שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה,
אֲשֶׁרִי הַדּוֹר שֶׁהַחֲכָמָה שָׁל מַעֲלָה שׁוֹרָה
בְּתוֹכָהּ, בְּשַׁעָה שֶׁהַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא הִנֵּה
רוֹצֵה לְגַלּוֹת בְּאַרְץ מַה שְׁלֵא הִתְגַּלָּה
לְמַלְאָכִים הָעֲלִיּוֹנִים. וּמַה הוּא? סוֹדוֹת
הַחֲכָמָה שָׁל הַשֵּׁם הַחֲקוּק הָעֲלִיּוֹן.
שֶׁהַשְּׂמוֹת הַקְּדוּשִׁים לֹא נִמְסְרוּ לָהֶם,
וְנִמְסְרוּ לְחֲכָמִים שְׁבִאֲרִין. בְּאוֹתָהּ שַׁעָה

הֶעֱפָר עַל הָאָרֶץ בְּשָׂהֳיָה, וַיְכַלּוּ כָל
הַנְּשָׁמוֹת, וְהָעוֹלָם יִבְלָה. וְהֶעֱפָר, שֶׁהַכֹּל
נִהְיָ מִמֶּנּוּ, יָשׁוּב כְּבִתְחִלָּה, וַיְהִי
הָעוֹלָם חָרַב בְּשָׂהֳיָה. וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה, וַיִּתְחַדֵּשׁ הָעוֹלָם
כְּבִתְחִלָּה. וּבְאוֹתוֹ זְמַן כְּתוּב (דניאל יב
וְרַבִּים מִיָּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפְרָא יִקְיָצוּ. בָּא רַבִּי
עֲזַרְיָה וְרַבִּי מְרוֹנוֹס, וּנְשָׁקוּהוּ בְּרִישִׁיָּה.
קָרָא עֲלֵיהֶם, (משלי יח טו) לֵב נָבוֹן יִקְנֶה דַעַת וְאֵזֶן

ה' אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֹךְ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנְהַה
הוֹדֵךְ עַל הַשָּׁמַיִם.

מָה אֲדִיר שְׁמֹךְ בְּכָל הָאָרֶץ, אֵילִין רִזּוּן גְּלִיפִין
דְּשִׁמְהוֹן קְדִישִׁין, דְּאֵתְגַלְיִין בְּאַרְעָא,
וְתוֹשְׁבֵתָא דְהַאי, עַל הַשָּׁמַיִם. דְּכָל אֵינוֹן אוֹכְלוֹסִין
אוֹדֵן וּמְשַׁבְּחֵן עוֹבְדָא דָא, דְּאֵתְגַלְיִין בְּאַרְעָא מָה
דְּלֹא אֵתְגַלְיִין לֹון.

הָא הָכָא רִזּוּן דְרִתִּיכָא קְדִישָׁא עֵילָאָה, דְאַרְבַּע
שְׁמָהוֹן גְּלִיפִין, וְהָא אֵיהוּ רִזָּא דְרִזּוּן רִתִּיכָא
עֵילָאָה דְשִׁמְהוֹן: אֲדִנִּי. צְבָאוֹת. יְהוָה. אֱהִי"ה.
רִזָּא דְאַרְבַּע שְׁמָהוֹן גְּלִיפִין, דְאַרְבַּע זְהוּרִין. וְכָל
זְהָרָא וְזְהָרָא אֵתְגַלְיִין חַד בְּחִבְרִיָה, וְתִיאֹזְבֵתָא
דְהַאי לְעֵאֲלָא בְּהַאי, וְלֹאֵתְגַלְיִין הַאי בְּהַאי.

לשון הקודש

תְּרִי כָּאן סוּדוֹת הַמְּרַכְבָּה הָעֵלְיוֹנָה
הַקְדוּשָׁה שֶׁל אַרְבַּעַת שְׁמוֹת חֲקוּקִים,
וְזֶהוּ סוּד הַסּוּדוֹת שֶׁל הַמְּרַכְבָּה הָעֵלְיוֹנָה
שֶׁל הַשְּׁמוֹת: אֲדִנִּי, צְבָאוֹת, יְהוָה,
אֱהִי"ה. הַסּוּד שֶׁל אַרְבַּעַת שְׁמוֹת חֲקוּקִים,
שֶׁל אַרְבַּעַת זְהָרִים, וְכָל זֶהר וְזֶהר נִכְלָל
אֶחָד בְּחִבְרוֹ, וְתִשׁוּקְתוֹ שֶׁל זֶה לְהַכְנִים
לְזֶה, וְלֹאֵתְגַלְיִין זֶה בְּזֶה.

מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים (תְּהִלִּים ח) ה' אֲדוֹנֵינוּ מָה
אֲדִיר שְׁמֹךְ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנְהַה הוֹדֵךְ
עַל הַשָּׁמַיִם.

מָה אֲדִיר שְׁמֹךְ בְּכָל הָאָרֶץ – אֵלוֹ
הַסּוּדוֹת הַחֲקוּקִים שֶׁל הַשְּׁמוֹת הַקְדוּשִׁים
שֶׁהִתְגַּלְּוּ בְּאָרֶץ, וְהִתְשַׁבַּחַת שֶׁל זֶה עַל
הַשָּׁמַיִם. שֶׁכָּל אוֹתָם הַחֲמוּנִים מוֹדִים
וּמְשַׁבְּחִים אֶת הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה, שֶׁהִתְגַּלְּוּ
בְּאָרֶץ מָה שֶׁלֹּא הִתְגַּלְּוּ לָהֶם.

תִּשְׁבַּחַתָּא, (נ"א דבלהו) וּמִשְׁבָּחִים לְעֵילָא. וְדָא זֶהַרָא
כַּד אֲשַׁתְּלִים, אִיהוּ שִׁיר. אָדוּן, שַׁר, רַבּוּן. י שְׁלִימוּ
דְּאֲשַׁתְּלִימוּ מִכּוּלָּא, שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, רַבּוּן מְמַנָּא עַל
כָּל חֵילִין וּמִשְׁרַיִין דְּרַגִּין דְּלַתְתָּא.

זֶהַרָא תַנְיִנָּא, הוּא זֶהַר דְּכָל עֵינִין עֵילָאִין
סְתִימִין, (עאלין) כְּנִישׁ לְגַבִּיהַ. וְהוּא זֶהַר נְצִיץ
לְעֵינִין, דְּלֹא יְכִילוּ לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיהּ, וְהֵאֵי אִיקְרִי זֶהַר
חֵי. וּבְגִין דְּאִיהוּ חֵי, נָטִיל כָּל זְהִירִין עֵילָאִין סְתִימִין,
וְזִרִיק זְהִירִין נְצִיצִין לְתַתָּא, וְעָבִיד פִּירִין וְאִיבִין לְזַנְיָהּ.

וְדָא זֶהַר חֵי, אִיקְרִי חֵי הָעוֹלָמִים. וְדָא אִיהוּ
כָּלְלָא דְּעֵילָאִי וְתַתָּאִי, וְעַל דְּאִפִּיק זְהִירִין
נְצִיצִין, וְעָבִיד אִיבִין לְזַנְיָהּ, אִיקְרִי הֵאֵי זֶהַר
צְבָאוֹת. וְדָא אִיהוּ דְּתִיאֻבְתִּיהַ תְּדִיר, לְשַׁבְּחָא

לשון הקודש

להסתכל בו, וזה נקרא זהר חי ומשום
שהוא חי, נוטל כל הזקרים העליונים
הנסתרים, וזורק זקרים נוצצים למטה,
ועושה פרות ותולדות למינו.

וזהו זהר החי הזה נקרא חי העולמים, וזהו
הכלל של העליונים והתחתונים, ועל
שמוציא זקרים נוצצים ועושה תולדות
למינו, נקרא זהר הזה צבאות. וזהו
שתשוקתו תמיד לשבח תמיד בזהר

הזהר (הכתוב) הזה שמשבחים אותו, ואומרים
תשבחת (של כלם) ומשבחים למעלה.
וזהו זהר הזה, כשנשלם, הוא שיר. אדון,
שר, רבון. " השלמות שהשתלמו מן
הכל. שיר המעלות, הרבון הממנה על
כל הצבאות והמחנות והדרגות שלמטה.
זהו זהר השני הוא זהר שכל העינים
העליונים הנסתרים (נכסיתם) בונים אליו.
והוא זהר נוצץ לעינים שאין יכולות

תְּדַרְא, בְּהַאי זֹהַר קְדָמָא דְאַקְרִי שִׁיר. וְכַד
 כְּלִילָן כְּחָדָא בְּחַבּוּרָא חָדָא בְּלֹא פִירוּדָא, גּוּ
 תִּיאֻבְתָּא שְׁלִימָא, בְּדִין אִיקְרִי בְּלֹא שִׁיר הַשִּׁירִים.
 וְאַפִּילוּ אִיהוּ בְּלַחֲזוּדוּהִי, דְּאִיהוּ כְּלֹלָא דְכְּלָא,
 אִיקְרִי כְּלֹלָא דְסַנְיָאִין, כְּלֹלָא דְכָל זַהְרִין
 עֵילָאִין וְתַתְּאִין. כָּל קְרִינָן לִיה, כְּלֹלָא דְכוּלָא.
 חַיִּים אִיהוּ. עָלִיה כְּתִיב (בראשית ב ט) וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ
 הַגֶּן. כָּל חַיִּים בִּיה תְּלִיין. מְנִיחָא פְּרַחֲתִין חַיִּין וְזַהְרִין
 לְכָל סֵטֶר.

הַאי שִׁיר דְקָאמְרִין, אִיקְרִי בְּא"ר, וְאִינֻן חַיִּים
 עֵילָאִין עָאֲלִין בְּגִיּוּתָא. וְתַהוּא זַהְרָא דְאַקְרִי
 חַיִּים, נְבָעִין בִּיה. וְעַל דָּא כְּתִיב, בְּאֵר מִים חַיִּים.
 וְכְתִיב (במדבר כא יח) בְּאֵר חֲפְרוּתָא שְׂרִים. עַל שְׂמָא
 דְּאִינֻן רַבְרַבִּין עֵילָאִין, זַהְרִין טְמִירִין, דְּאִתְּפַנְשׁוּ
 בְּהַאי זַהְרָא. וְאִינֻן לָא חֲפְרוּתָא, אֶלָּא עַל יְדָא דְדָא.

לשון הקודש

הַחַיִּים תְּלוּיִים בּוּ. מִמְּנוּ פּוֹרְחִים חַיִּים
 וְזַהְרִים לְכָל צֶד.

הַשִּׁיר הַזֶּה שְׂאֵמְרֵנוּ נִקְרָא בְּא"ר, וְאוֹתָם
 הַחַיִּים הָעֵלְיוֹנִים נִכְנָסִים לְתוֹכוֹ. וְאוֹתוֹ
 הַזֹּהַר שְׂנַקְרָא חַיִּים, נּוֹבְעִים בּוּ. וְעַל זֶה
 כְּתוּב בְּאֵר מִים חַיִּים. וְכַתּוּב בְּאֵר
 חֲפְרוּתָא שְׂרִים, עַל שֵׁם שְׂאוֹתָם גְּדוּלִים
 עֵלְיוֹנִים, זַהְרִים טְמִירִים, שֶׁהִתְפַּנְּסוּ לְזַהַר

הַרְאֵנוּ הַזֶּה שְׂנַקְרָא שִׁיר. וְכַשְּׂכֵּלֻלִים
 יַחַד בְּחַבּוּר אֶחָד כְּלִי פְרוּד תּוֹךְ תְּשׁוּקָה
 שְׁלֵמָה, אִזּוּ הַכּל נִקְרָא שִׁיר הַשִּׁירִים.

וְאַפִּילוּ הוּא לְבַדּוֹ, שֶׁהוּא כְּלֹל שֶׁל הַכּל,
 נִקְרָא כְּלֹל שֶׁל רַבִּים, הַכְּלָל שֶׁל כָּל
 הַזַּהְרִים הָעֵלְיוֹנִים וְהַתְּתוּנִים. קוֹרְאִים
 לוֹ כַּל, הַכְּלָל שֶׁל הַכּל. הוּא חַיִּים. עֵלְיוֹ
 כְּתוּב (בראשית ב ט) וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֶּן. כָּל

זֶהַר"א תְּלִיתָא, הַאי אִיהוּ זְהָרָא כְּלָלָא דְתַלְתַּת
 זְהָרִין, רְזָא דְתַלְתַּת אַתְוּוֹן. בְּהַאי זְהָרָא
 אֲבָהִן אַתְדַּבְּקוּ.

הַאי אִיהוּ רְצוּא וְשׁוּב, לִית מֵאן דִּיכִיל
 לְאַתְיִשְׁבֵּא בְּנִצְיָנוּ דִּילִיה. עַל הַאי
 כְּתִיב, (יחזקאל א יד) וְהַחִיזת רְצוּא וְשׁוּב. דָּא יִרִית
 אַחַסְנָתָא יְרוּתָא דְזְהָרִין טְמִירִין, דְּלֹא אַתְגַּלְיִין.
 וְרְזָא דְשִׁמְאָא קְדִישָׁא דְתַלְתַּת אַתְוּוֹן תְּלִיין בְּהוּ, יְהוּ.
 מְכָאן, אֵת ה' רְבִיעָא לְקִיט וְנְקִיט. וְהַכִּי אַתְסַדֵּר
 בְּסִידוּרָא שְׁלִים.

דָּא זִיזְהָר"א אִיהוּ רְצוּא וְשׁוּב, בְּרְזָא דָּאֵת ו',
 וְאִיהוּ קָאִים בְּאַמְצְעִיתָא, בֵּין עֵילָא וְתַתָּא.
 אֵת ה' מְסִטְרָא דָּא לְעֵילָא. וְאֵת ה' מְסִטְרָא דָּא
 לְתַתָּא. וְהַחִיזת דְּאִינוּן ו' בְּאַמְצְעִיתָא. וְעַל דָּא
 רְצוּא וְשׁוּב, רְצוּא לְגַבֵּי ה' עֵילָא, לְאַסְתַּלְקָא

 לשון הקודש

של שלש אותיות תלויות בהם, יהו.
 מכאן, האות ה' רביעית לוקטת ולוקחת.
 וכך מסתדר בסדור שלם.

זיז'הר"א הנה הוא רצוא ושוב, בסוד של
 האות ו', והוא עומד באמצע, בין מעלה
 ומטה. האות ה' מצד זה למעלה, והאות
 ה' מצד הנה למטה. והחיות שהן ו'
 באמצע. ועל זה רצוא ושוב, רצוא – אל

הנה. והם לא חפרוה אלא על ידי זה.
 הז'הר"א השלישי, הז'הר הנה הוא כָּלל
 של שלשה ז'הרים, הסוד של שלש
 אותיות. בזהר הנה נדבקו האבות.

זהו רצוא ושוב, אין מי שיכול להתישב
 בניצוץ שלו. על זה כתוב (יחזקאל א)
 רצוא ושוב. זה יורש ירשה של ז'הרים
 טמירים שלא התגלו. וסוד השם הקדוש

לְגַבְהָ בְּתֹאבֹתָא שְׁלִים. וְשׁוּב לְגַבִּי ה' תִּתְּאֶה,
לְמִיתֵב לָהּ, כְּמֹא דְלָקִיט מְלַעֲיִלָא.

זֹהֲרָא דָא אִיהוּ כְּנִלְגְלָא דְעִנָּא, בְּאוֹרַח סְתִים,
וְזֹהֲרָא דִילִיה רְצוּא וְשׁוּב, תִּיאוּבְתִיה
לְאַסְתִּלְקָא לְעִילָא, וּמִיַּד אֶהְדֵּר. וְרִזָּא דָא אֲשֶׁר,
קָאִים הָכָא וְהָכָא.

זֹהֲרָא רְבִיעָא (אח"כ). הַאי אִיהוּ זֹהֲרָא סְתִים,
דְּלֹא אֶתְחִזִּי כְּלָל. וְהָא מְהַאי זֹהֲרָא סְתִימָא
נְפִקוּ שְׁאָר זְהִירִין, וְאַתְפְּשִׁטוּן וְאַתְכְּלִילוּן חַד בְּתַבְרִיהַ.
הַאי זֹהֲרָא לָא אֶתְגְּלִי כְּלָל, אֲבָל קָאִים בְּסוּכְלִתְנוּ
דְּלִבָּא. דְּלִבָּא יָדַע וְאַסְתַּכֵּל בֵּיהּ, אֶף עַל גַּב דְּלֹא
אֶתְחִזִּי כְּלָל.

וְדָא, בְּגִין דְּכָל אֵינוּן זְהִירִין, נְפִקָא מִנֵּיהּ
תִּיאוּבְתָא דְזֹהֲרָא תִתְּאֶה, לְשַׁבְחָא שְׁבַחָא,

לשון הקודש

נִרְאָה כְּלָל. שְׁחַרֵּי מִן הַזֹּהַר הַזֶּה הַנִּסְתָּר
יֵצְאוּ שְׁאָר הַזְהָרִים, וּמִתְפַּשְׁטִים וְנִכְלָלִים
הָאֶחָד בְּחֵבְרוֹ. הַזֹּהַר הַזֶּה לֹא הִתְגַּלָּה
כְּלָל, אֲבָל עוֹמֵד בְּתַבּוּנַת הַלֵּב, שֶׁהַלֵּב
יָדַע וּמִסְתַּכֵּל בּוֹ, אֶף עַל גַּב שְׁלֹא נִרְאָה
כְּלָל.

וְזֶה מְשׁוּם שֶׁכָּל אוֹתֵם הַזְהָרִים יוֹצֵא
מִמֶּנּוּ תְשׁוּקָה שֶׁל הַזֹּהַר הַתְּתוּנָן, לְשַׁבְחָ

הו' העליונה, להתעלות אליה בתשוקה
שְׁלֵמָה. וְשׁוּב – אֵל הו' הַתְּתוּנָה, לְתַת
לָהּ, כְּמוֹ שֶׁלֶקֶט מְלֻמְעָה.

הַזֹּהַר הַזֶּה הוּא כְּמוֹ גִלְגַּל הַעֵינַן, בְּדֶרֶךְ
נִסְתָּר, שֶׁהַזֹּהַר הַזֶּה רְצוּא וְשׁוּב, תְשׁוּקָתוֹ
לְהִתְעַלּוֹת לְמַעְלָה, וּמִיַּד חוֹזֵר. וְזֶה סוּד
אֲשֶׁר, עוֹמֵד כָּאֵן וְכָאֵן.

הַזֹּהַר הַרְבִּיעִי (אח"כ). זֶהוּ זֹהַר נִסְתָּר שֶׁלֹא

לְאַסְתַּכֶּלֶא בְּנֹו אֵינֹון זְהִירִין, לְאַתְּכֶלֶלֶא בְּנִיִּיהֹו,
 לְאַסְתַּלְקֶא לְמַחְמֵי בְּהַחֹוֹא נֹועִם עֵילְאָהּ. וְעַל דָּא
 אָמַר דְּוֹד מְלֶכָא, (תהלים כז ד) אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת ה'
 אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שַׁבְּתֵי בְּבֵית ה' כֹּל יְמֵי חַיֵּי לַחַזוֹת
 בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וְרוֹא דָא לְשִׁלְמָה,
 לְמַלְכָא דְשִׁלְמָא כֹּלֶא דִילִיָּהּ.

כְּתִיב (זכריה ד ב) רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב כְּלָה
 וְגִלָּה עַל רֵאשָׁה וְשַׁבְּעָה וְשַׁבְּעָה נִרְתְּיָה עָלֶיהָ
 שַׁבְּעָה וְשַׁבְּעָה מוֹצְקוֹת לְנִרוֹת אֲשֶׁר עַל רֵאשָׁה.
 זְכַרְיָה אֶתְגַּלִּי לִיָּה רְוֹא דְמְנַרְתִּי דְכַיִּין. חַד
 מִתְּסַדְרָא. וְחַד דִּנְהָרָא.

רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת, דָּא מְנַרְתָּא מִתְּסַדְרָא
 בְּשַׁבְּחֵי דְגִוּוֹנִין גְּלִיפָאן, בְּשִׁמָּא אַדְנִי.
 בְּשִׁמָּא דָּא מְנַהָרָא לְתַתָּאי, וְזֶן וּמְפָרְנִס לֹון
 כְּדָקָא יֹאוֹת.

לשון הקודש

כְּלָה וְגִלָּה עַל רֵאשָׁה וְשַׁבְּעָה נִרְתְּיָה
 עָלֶיהָ שַׁבְּעָה וְשַׁבְּעָה מוֹצְקוֹת לְנִרוֹת
 אֲשֶׁר עַל רֵאשָׁה. לְזְכַרְיָה הַתְּגִלָּה הַסּוּד
 שֶׁל הַמְּנוֹרוֹת הַסְּהוּרוֹת. אַחַת מְסַדְרָת,
 וְאַחַת מְאִירָה.

רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת - זוּ מְנוֹרָה
 הַמְּסַדְרָת בְּשַׁבְּחֵי הַגִּוּוֹנִים הַחֲקוּקִים בְּשִׁם
 אַדְנִי. בְּשִׁם זֶה מְאִיר לְתַתְּחוּנִים, וְזֶן

שַׁבְּחָה, לְהַסְתַּכֵּל בְּתוֹךְ אוֹתָם הַזְּהָרִים,
 לְהַכֶּלֶל בְּתוֹכָם, לְהַתְּעִלוֹת לְרֵאוֹת
 בְּאוֹתוֹ הַנַּעַם הָעֲלִיּוֹן. וְעַל זֶה אָמַר דְּוֹד
 הַמֶּלֶךְ (תהלים כז) אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת ה'
 אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שַׁבְּתֵי בְּבֵית ה' כֹּל יְמֵי חַיֵּי
 לַחַזוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וְזֶה סוּד
 לְשִׁלְמָה, לְמַלְכָּה שְׁכַל הַשְּׁלוֹם הוּא שְׁלוֹ.

כְּתִיב (זכריה ד) רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב

זָהָב, רָזָא דְבִי דִינָא בְּשִׁמְאֵא אֱלֹהִים, לְמִידָן כָּל
עֲלָמָא, דְּהָא בְּדִינָא קָאִי, וְעַל שְׁמָא דָּא
אֲתַבְּרִי. וְכֹלָא בְּרָזָא דְשִׁמְאֵלָא.

כֶּלֶה, כִּד אֲשֶׁתֵּלִים בְּסִטְרָא דִימִינָא, דְאֲתַקִּיף בָּהּ
בְּרָזָא דְשִׁמְאֵא יְהו"ה, דְּהָא כִּדִּין אִיהִי כֶּלֶה
בְּחֻפָּה, דְעֲלָמִין כּוּלְהוּ בְּרַחֲמֵי בְּחֻדְוָה בְּרַחֲמֵינוּ
בְּחַבּוּרָא חָדָא. דְּהָא כִּדִּין וְגִלְתָּה עַל רֵאשָׁה. כְּתִיב
גִּלְתָּה, דָּא אִיהוּ מְקוּרָא דְצַדִּיק, דְאֲתַעְבִּיד, נְהַר
פְּלָגִיו דְחֻדְדָן עִיר אֱלֹהִים, וְעַבִּיד פִּירִין וְאִיבִין,
בְּשִׁמְאֵא דְאֲתַקְרִי צְבָאוֹת. מִתְחַמְמָא בְּתַרְיִסָּר
תְּחֻמִּין, לְאַרְבַּע סְטֵרֵי עֲלָמָא.

וְשִׁבְעָה נְרוֹתֶיהָ עָלֶיהָ, דָּא רָזָא דְשִׁמְאֵא עִילָאָה
גְּלִיפָא, בְּרָזָא דְשִׁבְעִין שְׁמָחֵן, דְאֲתַקְרִי
בְּהוּ קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא. וְאִינֻן שִׁבְעָה קִיּוּמִין,
דְעֲלָמָא קָאִים עֲלֵיהוּ.

לשון הקודש

וְגִלְתָּה עַל רֵאשָׁה. כְּתוּב גִּלְתָּה, זֶהוּ מְקוּר
הַצַּדִּיק, שְׁנַעֲשֶׂה נְהַר פְּלָגִיו, שְׁמִשְׁמָחִים
עִיר אֱלֹהִים, וְעוֹשֶׂה פְרוֹת וְתוֹלְדוֹת בְּשֵׁם
שְׁנַקְרָא צְבָאוֹת. מִתְחַם בְּשָׁנִים עֶשֶׂר
תְּחֻמִּים לְאַרְבַּעַת צַדִּי הָעוֹלָם.

וְשִׁבְעָה נְרוֹתֶיהָ עָלֶיהָ – זֶה הַסּוּד שֶׁל
הַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן הַחֲקוּק בְּסוּד שֶׁל שִׁבְעִים
שָׁמוֹת, שֶׁבָּהֶם נִקְרָא הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא,

וּמְפָרְנִים אוֹתָם כְּרָאוּי.

זָהָב – סוּד בֵּית הַדִּין בְּשֵׁם שֶׁל אֱלֹהִים,
לְדוֹן אֵת כָּל הָעוֹלָם, שְׁתַּרְי כִּדִּין בָּא, וְעַל
הַשֵּׁם הַזֶּה נִבְרָא, וְהַכֵּל בְּסוּד הַשְּׁמָאל.

כֶּלֶה – בְּשִׁמְשִׁלְמַת בְּצַד הַיְמִין, שְׁמַחֲזִיק
בָּהּ בְּסוּד שֶׁל הַשֵּׁם יְהו"ה, שְׁתַּרְי אֵז הוּא
כֶּלֶה בְּחָפָה, שֶׁכָּל הָעוֹלָמוֹת בְּרַחֲמִים
בְּחֻדְוָה בְּאַהֲבָה וּבְחַבּוּר אַחַד. שְׁתַּרְי אֵז,